

गीतरामायण-आनंद सांगूं किती सखे ग

<https://www.chalisa.online>

आनंद सांगूं किती सखे ग आनंद सांगूं किती
सीतावल्लभ उद्यां व्हायचे राम आयोध्यापति

सिंहासनि श्रीराघव बसतां
वामांगी तूं बसशील सीता
जरा गर्विता, जरा लज्जिता
राजभूषणां भूषवील ही, कमनिय तव आकृति

गुरुजन मुनिजन समीप येतिल
सप्त नद्यांचीं जलें शिंपतिल
उभय कुळें मग कृतार्थ होतिल
मेघाहुनिही उच्चरवांनी, झडतिल गे नौबति

भर्त्यासम तुज जनीं मान्यता
राज्ञीपद गे तुला लाभतां
पुत्राविण तूं होशील माता
अखिल प्रजेच्या मातृपदाची, करणे तुज स्वीकृति

तुझ्याच अंकित होइल धरणी
कन्या होइल मातृस्वामिनी
भाग्य भोगिलें असलें कोणीं?
फळाफुलांनी बहरुनि राहिल, सदा माउली क्षिति

पतितपावन रामासंगें
पतितपावना तूंही सुभगे
पृथ्वीवर या स्वर्गसौख्य घे
त्रिलोकांमधे भरुन राहुं दे, तुझ्या यशाची द्युति

महाराणि तूं, आम्ही दासी
लीन सारख्या तव चरणांसी
कधी कोणती आज्ञा देसी
तुझिया चरणीं मग्न राहुं दे, सदा आमुची मति

विनोद नच हा, हीच अपेक्षा
तव भाग्याला नुरोत कक्षा
देवदेवता करोत रक्षा
दृष्ट न लागो आमुचीच गे, तुझिया भाग्याप्रति

ओळखिचे बघ आले पदरव
सांवलीत गे दिसलें सौष्ठव
तुला भेटण्या येती राघव
बालिश नयनीं तुझ्या येइ कां, लज्जेला जागृति?

गीत - ग. दि. माडगूळकर

संगीत - सुधीर फडके
स्वराविष्कार - सुधीर फडके

|| <https://www.chalisa.online> ||